

Chúa Nhật Tuần XXIV - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1 Hc 27,30 - 28,7

Bài trích sách Huấn ca.

27³⁰ Oán hờn và giận dữ là những điều ghê tởm,
về chuyện đó kẻ tội lỗi có biệt tài.

28¹ Kẻ báo thù sẽ chuốc lấy báo thù của Đức Chúa,
tội lỗi nó, Người xem xét từng ly.

2 Hãy bỏ qua điều sai trái cho kẻ khác,
thì khi bạn cầu khẩn, tội lỗi bạn sẽ được tha.

3 Người với người cứ nuôi lòng hờn giận,
thế mà lại xin Đức Chúa chữa lành !

4 Nó chẳng biết thương người đồng loại,
mà lại dám xin tha tội cho mình !

5 Nó chỉ là người phạm mà để tâm thù hận,
thì ai sẽ xin tha tội cho nó ?

6 Hãy nhớ đến ngày tận số
mà chấm dứt hận thù,
nhớ mình sẽ phải hao mòn và phải chết
mà trung thành giữ các điều răn.

7 Hãy nhớ đến các điều răn
mà đừng oán hờn kẻ khác,
nhớ đến giao ước của Đấng Tối Cao
mà không chấp nhất điều làm lỗi.

Đó Là Lời Chúa

Đáp ca Tv 102,1-2.3-4.9-10.11-12 (Đ. c.8)

**Đ. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu,
Người chậm giận và giàu tình thương.**

1 Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi,
toàn thân tôi, hãy chúc tụng Thánh Danh ! **2** Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi,
chớ khá quên mọi ân huệ của Người.

**Đ. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu,
Người chậm giận và giàu tình thương.**

3 Chúa tha cho người muôn ngàn tội lỗi,
thương chữa lành các bệnh tật người. **4** Cứu người khỏi chôn vùi đáy huyết,
bao bọc người bằng ân nghĩa với lượng hải hà.

**Đ.Chúa là Đấng từ bi nhân hậu,
Người chậm giận và giàu tình thương.**

⁹Chúa là Đấng chẳng trách cứ luôn luôn,
không oán hờn mãi mãi. ¹⁰Người không cứ tội ta mà xét xử,
không trả báo ta xứng với lỗi lầm.

**Đ.Chúa là Đấng từ bi nhân hậu,
Người chậm giận và giàu tình thương.**

¹¹Như trời xanh trời cao hơn mặt đất,
tình Chúa thương kẻ thờ Người cũng trời cao. ¹²Như đông đoài cách xa nhau ngàn
dặm,
tội ta đã phạm, Chúa cũng ném thật xa ta.

**Đ.Chúa là Đấng từ bi nhân hậu,
Người chậm giận và giàu tình thương.**

Bài đọc 2 Rm 14,7-9

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

⁷ Thưa anh em, không ai trong chúng ta sống cho chính mình, cũng như không ai chết cho chính mình. ⁸ Chúng ta có sống là sống cho Chúa, mà có chết cũng là chết cho Chúa. Vậy, dù sống, dù chết, chúng ta vẫn thuộc về Chúa ; ⁹ vì Đức Ki-tô đã chết và sống lại chính là để làm Chúa kẻ sống cũng như kẻ chết.

Đó Là Lời Chúa

Tin Mừng Mt 18,21-35

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

²¹ Khi ấy, ông Phê-rô đến gần Đức Giê-su mà hỏi rằng : “Thưa Ngài, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần ? Có phải đến bảy lần không ?” ²² Đức Giê-su đáp : “Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy.

²³ “Vì thế, Nước Trời cũng giống như chuyện một ông vua kia muốn đòi các đầy tớ của mình thanh toán sổ sách. ²⁴ Khi nhà vua vừa bắt đầu, thì người ta dẫn đến một kẻ mắc nợ vua mười ngàn yên vàng. ²⁵ Y không có gì để trả, nên tôn chủ ra lệnh bán y, vợ con y, cùng tất cả tài sản mà trả nợ. ²⁶ Bấy giờ, tên đầy tớ ấy sấp mình xuống lạy lạy : ‘Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết.’ ²⁷ Tôn chủ của tên đầy tớ ấy liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ. ²⁸ Nhưng vừa ra đến ngoài, tên đầy tớ ấy gặp một người đồng bạn, mắc nợ y một trăm quan tiền. Y liền tóm lấy, bóp cổ mà bảo : ‘Trả nợ cho tao !’ ²⁹ Bấy giờ, người đồng bạn sấp mình

xuống van xin : ‘Thưa anh, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh.’ ³⁰ Nhưng y không chịu, cứ đi tống anh ta vào ngục cho đến khi trả xong nợ. ³¹ Thấy sự việc xảy ra như vậy, các đồng bạn của y buồn lắm, mới đi trình bày với tôn chủ đầu đuôi câu chuyện. ³² Bây giờ, tôn chủ cho đòi y đến và bảo : ‘Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta, ³³ thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót ngươi sao ?’ ³⁴ Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông. ³⁵ Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình.”

Reading 1   SIR 27:30—28:7

Wrath and anger are hateful things,
yet the sinner hugs them tight.
The vengeful will suffer the LORD’s vengeance,
for he remembers their sins in detail.
Forgive your neighbor’s injustice;
then when you pray, your own sins will be forgiven.
Could anyone nourish anger against another
and expect healing from the LORD?
Could anyone refuse mercy to another like himself,
can he seek pardon for his own sins?
If one who is but flesh cherishes wrath,
who will forgive his sins?
Remember your last days, set enmity aside;
remember death and decay, and cease from sin!
Think of the commandments, hate not your neighbor;
remember the Most High’s covenant, and overlook faults.
The Word Of The Lord

Reading 2   ROM 14:7-9

Brothers and sisters:
None of us lives for oneself, and no one dies for oneself.
For if we live, we live for the Lord,
and if we die, we die for the Lord;
so then, whether we live or die, we are the Lord’s.

For this is why Christ died and came to life,
that he might be Lord of both the dead and the living.
The Word Of The Lord

Alleluia

Gospel **MT 18:21-35**

Peter approached Jesus and asked him,
“Lord, if my brother sins against me,
how often must I forgive?
As many as seven times?”
Jesus answered, “I say to you, not seven times but seventy-seven times.
That is why the kingdom of heaven may be likened to a king
who decided to settle accounts with his servants.
When he began the accounting,
a debtor was brought before him who owed him a huge amount.
Since he had no way of paying it back,
his master ordered him to be sold,
along with his wife, his children, and all his property,
in payment of the debt.
At that, the servant fell down, did him homage, and said,
‘Be patient with me, and I will pay you back in full.’
Moved with compassion the master of that servant
let him go and forgave him the loan.
When that servant had left, he found one of his fellow servants
who owed him a much smaller amount.
He seized him and started to choke him, demanding,
‘Pay back what you owe.’
Falling to his knees, his fellow servant begged him,
‘Be patient with me, and I will pay you back.’
But he refused.
Instead, he had the fellow servant put in prison
until he paid back the debt.
Now when his fellow servants saw what had happened,
they were deeply disturbed, and went to their master
and reported the whole affair.
His master summoned him and said to him, ‘You wicked servant!
I forgave you your entire debt because you begged me to.

Should you not have had pity on your fellow servant,
as I had pity on you?’
Then in anger his master handed him over to the torturers
until he should pay back the whole debt.
So will my heavenly Father do to you,
unless each of you forgives your brother from your heart.”